

ści skarżący są zdania, że sprawują funkcje w takich samych warunkach jak ich koledzy zatrudnieni w przedstawicielstwie Komisji Europejskiej w Paryżu i że powinni zatem otrzymywać, tak jak ci ostatni, odszkodowanie ryczałtowe za sprawowane funkcje. Wreszcie są oni zdania, że poszanowanie zasady równowagi siły nabywczej nie jest zgodne z istnieniem takiego samego współczynnika korygującego dla urzędników zatrudnionych w Paryżu, Strasburgu, Marsylii i Valenciennes.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady równego traktowania i niedyskryminacji w zakresie, w jakim skarżący nie otrzymują odszkodowania ryczałtowego za sprawowane funkcje, odmiennie niż ich koledzy zatrudnieni w przedstawicielstwie Komisji Europejskiej w Paryżu, podczas gdy wykonują swe funkcje w takich samych warunkach jak ci ostatni.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia obowiązku staranności wymagającego od właściwego organu wskazania, w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, względów, jakie skłoniły ten organ do nadania pierwszeństwa interesowi służby.

Skarga wniesiona w dniu 8 lipca 2019 r. — CZ i in./ESDZ

(Sprawa T-497/19)

(2019/C 305/72)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: CZ, DB, DC i DD (przedstawiciel: adwokat J.N. Louis)

Strona pozwana: Europejska Służba Działań Zewnętrznych

Żądania

Skarżący wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji ESDZ oddalającej ich wniosek z dnia 4 czerwca 2018 r.;
- obciążenie ESDZ kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi o stwierdzenie nieważności decyzji ESDZ oddalającej ich wniosek o przyjęcie środków zapobiegających naruszeniu zasady równowagi siły nabywczej między urzędnikami i pracownikami, bez względu na miejsce ich zatrudnienia, skarżący podnoszą trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia i zasady równowagi siły nabywczej między urzędnikami, bez względu na miejsce ich zatrudnienia. W pierwszej kolejności skarżący wskazują, że zaskarżona decyzja jest pozbawiona uzasadnienia, co uniemożliwia im zrozumienie zasadności tej decyzji, a Sądowi sprawowanie kontroli sądowej. W drugiej kolejności skarżący są zdania, że sprawują funkcje w takich samych warunkach jak ich koledzy zatrudnieni w przedstawicielstwie Komisji Europejskiej w Paryżu i że powinni zatem otrzymywać, tak jak ci ostatni, odszkodowanie ryczałtowe za sprawowane funkcje. Wreszcie są oni zdania, że poszanowanie zasady równowagi siły nabywczej nie jest zgodne z istnieniem takiego samego współczynnika korygującego dla urzędników zatrudnionych w Paryżu, Strasburgu, Marsylii i Valenciennes.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady równego traktowania i niedyskryminacji w zakresie, w jakim skarżący nie otrzymują odszkodowania ryczałtowego za sprawowane funkcje, odmiennie niż ich koledzy zatrudnieni w przedstawicielstwie Komisji Europejskiej w Paryżu, podczas gdy wykonują swe funkcje w takich samych warunkach jak ci ostatni.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia obowiązku staranności wymagającego od właściwego organu wskazania, w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, względów, jakie skłoniły ten organ do nadania pierwszeństwa interesowi służby.

Skarga wniesiona w dniu 12 lipca 2019 r. — DE/Parlament Europejski

(Sprawa T-505–19)

(2019/C 305/73)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: DE (przedstawiciel: adwokat T. Oeyen)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 30 października 2018 r., w której Parlament Europejski odmówił przyznania stronie skarżącej odpowiedniego urlopu okolicznościowego umożliwiającego sprawowanie opieki nad urodzonymi bliźniętami, które urodziła matka zastępcza;
- obciążenie Parlamentu kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa do równego traktowania i prawa do niedyskryminacji.
 - Odmawiając stronie skarżącej prawa do urlopu w związku z narodzinami dziecka równoważnego urlopowi macierzyńskiemu lub urlopowi adopcyjnemu, zaskarżona decyzja narusza prawa podstawowe strony skarżącej do równego traktowania i niedyskryminacji, określone w art. 21 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w art. 14 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (EKPC) i w art. 1 lit. d) regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej. Osoby homoseksualne stanowią grupę rodziców, która najczęściej korzysta z matki zastępczej, i są one poszkodowane w sposób nieproporcjonalny dokonaną przez Parlament wykładnią przepisów regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej w dziedzinie urlopu w związku z narodzinami dziecka, która to wykładnia wynika z zaskarżonej decyzji.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa strony skarżącej do ochrony życia rodzinnego.
 - Nie przyznając stronie skarżącej odpowiedniego urlopu okolicznościowego umożliwiającego opiekę na urodzonymi dziećmi, równoważnego urlopowi macierzyńskiemu lub urlopowi adopcyjnemu, zaskarżona decyzja narusza art. 8 EKPC, który chroni prawo skarżącego do życia rodzinnego w związku z art. 14 EKPC.